

ATSIZ BEG'İN İLİM DÜNYASI VE MİLLÎ MESELELER

PROF. DOÇ. DR. SAADETTİN YAĞMUR GÖMEÇ*

Mustafa Kemal Atatürk'ün ölümünden sonra söndürülmek istenen Türklük ateşini ve ocağını yeniden alevlendiren doğudan batıya, kuzeyden güneye bütün Türk Dünyasında önemli bir yere sahip olan Atsız Beg'in hayatına dair fazla bir şey söyleyeceğimizi sanmıyoruz. Çünkü bu güne kadar binlerce şey kaleme alındı. Yani onun 1905 yılında doğumu ile 1975'te ölümüne değin biyografisini vermektense, daha çok onun Türklüğü ve Türklüğe kazandırdıkları üzerinde durmayı düşünüyoruz.

Herkesçe malûmdur ki büyük devlet ve fikir adamları halkın gönlünde her zaman sevgiyle yaşadıklarından büyüktürler. Onlar için resmi olarak herhangi bir anma törenine veya hatıralarını canlı tutma çabalarına bile gerek yoktur. Çünkü milletin içinden çıkan ve millet tarafından bağırlarına basılan bu insanların unutulması imkânsızdır. Dolayısıyla Türk milleti tarihine ve millî değerlerine daima sahip çıkmasını bilmiştir.

Mustafa Kemal Atatürk, Nihal Atsız ve Ebulfez Elçibey, son yüzyılda Tanrı'nın Türk milletine rehber olmaları için gönderdiği üç abide şahsiyettir. Ama

* Ankara Üniversitesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesi Öğretim Üyesi.

Çocukluğu Osmanlı Devleti'nin çöküşüne ve Cumhuriyetimizin kuruluşuna rastlayan Nihal Atsız, o vakitlerde Türklere reva görülen kötü muamelelere tanık olmuş, belki de Türkçülük, Türk milletini sevmeye, onu yeniden ihtişamlı günlerine döndürme ülküsü böylece doğmuş, bu yüzden etrafındaki insanları da teşvik etmiştir.

şu bir gerçektir ki, Türk milleti olarak hiçbirisinin değerini henüz yeterince anlamış değil ve onların ülkülerini hakikat yapmak uğruna ciddi bir gayretimiz de yok.

Çocukluğu Osmanlı Devleti'nin çöküşüne ve Cumhuriyetimizin kuruluşuna rastlayan Nihal Atsız, o vakitlerde Türklere reva görülen kötü muamelelere tanık olmuş, belki de Türkçülük, Türk milletini sevmeye, onu yeniden ihtişamlı günlerine döndürme ülküsü böylece doğmuş, bu yüzden etrafındaki insanları da teşvik etmiştir.

Öğrencilik hayatı talihsizlikler içinde geçen Atsız Beg'in ilk yüksek okul deneyimi Harbiye olduysa da, her Türk milliyetçisinin bildiği sebeplerden dolayı buradan ayrılarak İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde kendini bulmuştur. Edebiyat Fakültesindeki bu öğrenim hayatı Atsız'a hem iyi bir edebiyatçı, hem de tarihçi olmasının yolunu açtı. Okulunun başarılı talebeleri içindeki Atsız, 1926'da girdiği Edebiyat Fakültesinde de komünistlerle yaptığı mücadelelerle dikkati çekiyordu. Daha talebelik yıllarında hocalarıyla giriştiği tartışmalar, onların Türk dili ve tarihi konusundaki yanlışlarına dikkat çekmeler gibi birtakım nedenlerden ötürü üniversitedeki

asistanlık hayatı da kısa sürdü.

Türkiye'deki ilk edebiyat tarihi çalışmalarından birisini gerçekleştiren Atsız Beg, Türk tarihine de çeviriler ve telif eserleriyle katkıda bulunduğu gibi, kendisinden sonra "Millî Tarih Akımı" diye söylenecek olan yeni bir anlayışı yerleştirmeye gayret etti. Onun bu fikirleri bugün tarihi, bir ilim ve milletlerin hayatında hız verici bir vasıta olarak gören tarihçiler tarafından örnek alınmaktadır. Atsız Beg, Türk tarihini bir bütün olarak düşünür ve meselenin onu sistemleştirmekten ibaret olduğuna inanır. O, "millî menfaatlerimiz ve bugünkü bilgilerimiz ışığı altında Türk tarihini ikiye ayırabiliriz" deyip, şöyle bir izahta bulunuyor:

1- Anayurttaki Türk tarihi.

2- Yabancı illerdeki Türk tarihi.

Anayurttaki Türk tarihi en eski çağlardan 11. yüzyıla kadar, Doğu Türk-ilinde geçer. Bu Doğu Türk-ili veya Türk yurduna Mogolistan ve Doğu Sibiryaya da girer. 11. asırda batıda ikinci bir anayurt daha kurulmuştur ki, bunun adı Türkiye'dir. Bu vatanın sınırlarına bugünkü Türkiye, Kafkasya ve Azerbaycan, Irak ile Kuzey Suriye dâhil olmaktadır. Doğu Türk-ili ve Türkiye tarihleri aralıksız bir bütün halinde halâ sürmektedir. Üstelik zaman zaman bu iki yurt birleşmişlerdir (Çingiz, Temür ve Osmanlı çağı).

Yabancı illerdeki Türk tarihi ise, Türklerin yerli ahali üzerinde üstünlük kurdukları devletlerin tarihidir. Bunlar sürekli olmamış, sonunda bu Türkler hükmettikleri milletlerin arasında erimişlerdir. Bunun çeşitli sebepleri vardır; en belli başlıcaları nüfus meselesidir. Mesela bugünkü Mısır devleti, Türk askerlerine dayanan bir hanedan tarafından kurulduğu hâlde, günümüzde Mısır tamamıyla bir Arap devleti olmuştur. Bunun benzerleri Orta Avrupa'daki Avar ve daha sonraki Kuman-Kıpçak hâkimiyetleridir.

Bütün bunlardan sonra söyleyebileceğimiz şey, Türk tarihi bir bütünlük içerisinde değerlendirilip, olayları buna göre yorumlamak millî menfaatlerimiz açısından tek çıkar yoldur, diyen Atsız Beg'in bu doğrultuda kaleme aldığı Türkiye Tarihi, maalesef kayıptır.

Atsız Beg'in romanları ile hikâyeleri de Türk edebiyatının klasikleri arasına girmiştir.

Atsız Beg'in romanları ile hikâyeleri de Türk edebiyatının klasikleri arasına girmiştir. Özellikle Bozkurtlar (bu ilk önce iki kitap hâlinde neşrolunmuştur: Bozkurtların Ölümü, Bozkurtlar Diriliyor) ve Deli Kurt gibi tarihi romanları Türk gençlerine vatan ve millet sevgisinin verilmesi yanında, bu aşkın her şeyden üstün olduğunu vurgulayan harikulâde eserlerdir. Tabiki onu bu konuda başarılı kılan tarih bilgisiyle, edebiyatçılığını birleştirmesidir ki, bugün Türkiye ve Türk Dünyasının her yerinde Atsız'ın eserleri üzerine çalışmalar yapılmaktadır.

Ünlü Türk sosyologu Z. Fahri Fındıkoğlu onu; “Türklük davası yolunda yılmadan çabalayan tek bir adam” olarak tarif ediyor.

Özellikle Bozkurtlar (bu ilk önce iki kitap hâlinde neşrolunmuştur: Bozkurtların Ölümü, Bozkurtlar Diriliyor) ve Deli Kurt gibi tarihi romanları Türk gençlerine vatan ve millet sevgisinin verilmesi yanında, bu aşkın her şeyden üstün olduğunu vurgulayan harikulâde eserlerdir. Tabiki onu bu konuda başarılı kılan tarih bilgisiyle, edebiyatçılığını birleştirmesidir ki, bugün Türkiye ve Türk Dünyasının her yerinde Atsız’ın eserleri üzerine çalışmalar yapılmaktadır. Çünkü o, bu yüce

milleti karşılıksız sevmiştir. Bununla birlikte edebiyatımızda “Ruh Adam” misali psikolojik bir roman örneği ise çok azdır.

Ünlü Türk sosyologu Z. Fahri Fındıkoğlu onu; “Türklük davası yolunda yılmadan çabalayan tek bir adam” olarak tarif ediyor. İşte Türk ve tavizsiz Türkçü olması nedeniyle, kasıtlı biçimde Atsız Beg’in tarihçiliğine, edebiyatçılığına ve Türkçülüğüne bir takım aydınlar dil uzatmaktadırlar ki, bunu yapanların çoğunun soyunun bozuk olduğunu biliyoruz. Kendisini bir halt sanan ve ünlü kılmak isteyen zavallı insanlar ona saldırarak bir yerlere geleceklerini sanıyorlar. Atatürk’e bile açıkça dil uzatmaktan çekinmeyen zavallılar, Atsız Beg gibi Türk milliyetçilerine yüklenerek Türklüğü yıpratmak düşüncesindedir.

Onun şiirleri de, yine millî havayı yansıtması bakımından bu konudaki tek numunedir. İstisnasız bütün Türk milliyetçileri bu manzum eserlerden etkilendikleri gibi, pek çok sıradan kişinin de içindeki Türklük ateşinin parlamasına vesile olmuştur.

Atsız Beg’in gözden kaçtığını sandığımız bir hususiyeti de, Türk milliyetçiliğini sistemleştirme çabalarıdır. O, Mustafa Kemal’in altı ilkesi de içinde olan dokuz ülkü belirlemiştir ki, bu daha sonra Türk milliyetçilerinin 9 Işık’ı hâline geldi. Atsız aynı zamanda bir Türkçü nasıl olmalıdır, onu da tarif etmiştir. “Türkçü, Türk soyunun üstünlüğüne inanmış olan kimsedir. Türkçü, millî çıkarları şahısların üzerinde tutan, millî mukaddesata ve geçmişe saygı gösteren, görev ahlaki yüksek olan, haksızlıklarla savaşa korkusuz bir insandır”, diyordu.

Atsız Beg her şeyden önce bir Türk milliyetçisiydi. Kanında Küçük Yabgu’nun, Kür Şad’ın genlerini taşıdığına inanan, Türk gibi yaşayan, Türk gibi düşünen bir şahsiyet idi. Atsız Hoca millî ülküyü şöyle tarif eder: “Milletleri savaşa hazır

bulunduran iki vasıta vardır. Biri maddidir, buna teknik diyoruz. Biri ruhidir, ölkü adını veriyoruz. Türk ölküsü, Türk büyüklüğü, Türk kudreti isteği ve inancıdır. Millî ölkü insanları sürükleyen, güçlendiren, asilleştiren duygu ve düşüncedir". Bütün bunlar bir yana ölkü eri görevini en iyi yapan kişidir. Aslında o da Mustafa Kemal gibi, Türklere ve Türk milliyetçilerine çağdaş medeniyetlerin üstüne çıkmayı hedef gösteren bir fikir adamıydı.

Türklük, Türkçülük ve Turancılık ölküsünden bir an olsun taviz vermeden, ölene kadar bu kutlu dava için savaşılan Atsız Beg'in büyük ölküsünün bir kısmı onun vefatından sonra gerçekleşti.

Dolayısıyla Atsız, Atatürk'ün izinden giden büyük bir Turancı'dır. O, Turan'ı gerçekleştirmek için, bugün ille de sınırları ortadan kaldırmak gerekmediğini vurgular.

Bir vakitler Türklerin sadece Türkiye Türklüğünden ibaret olmadığını savunanlara, Türkiye'nin Misak-ı Millî toprakları dışındakilerle de ilgilenmesi gerektiğini, dünyada neredeyse 100 milyona yakın Türk'ün zorluk, eziyet ve açlık içinde ölümlük kalım savaşı verdiğine kulakların tıkanmamasını, onların da insanca yaşamak haklarının olduğunu bağırarlara; Çin'den Doğu Avrupa'ya değin birgün bütün Türklerin hürriyetlerine kavuşacağını ve bunun için uğraşmak lazım geldiğini söyleyenlere İrkçı-Turancı hayalperestler diyenlerin; 1990'ların başında Türk Cumhuriyetleri ilan edildiğinde birdenbire Türklüğü ve Turancılığı kimselere bırakmadığına şahit olduk.

Sahtekâr ve inançsızlar elbette sadece bugünü düşünür ve bütün dertleri hayatlarını iyi geçirmekten ibarettir. Fakat ölkü adamları millet ve devleti için ömrünü harcar. Bunun mükâfatı olarak da, kendi tarihinde ve toplum hafızasında hak ettiği yere oturur.

Son zamanlarda, Türkiye'de hepimizin şahit olduğu bazı konularda pek çok yanlış yapılmaktadır. Bunlardan bir tanesi de; bir zamanlar bu ülkeyi başka bir devletin siyasi hâkimiyetine sokmak için gizliden veya açıktan çalışmış bazı insanların, maalesef devletin birtakım organları ve şahıslarınca himaye edilmeleri,

“Milletleri savaşa hazır bulunduran iki vasıta vardır. Biri maddidir, buna teknik diyoruz. Biri ruhidir, ölkü adını veriyoruz. Türk ölküsü, Türk büyüklüğü, Türk kudreti isteği ve inancıdır. Millî ölkü insanları sürükleyen, güçlendiren, asilleştiren duygu ve düşüncedir”.

hatta millî kahramanlar seviyesine çıkarılmaya çalışılmalarıdır. Herkes çok iyi biliyor ki, millî kahraman olmak o kadar kolay değildir. Aslında burada millete ve devlete ihanet etmiş insanları ön plana çıkararak kendilerine birtakım çevrelerden menfaat temini gayretindeki kişiler ucuz kahramanlık peşindeler. Uç noktadaki söz veya hareketleriyle, bu insanlar kendilerinin reklamını yapmak istiyorlar. Hoş son zamanlarda, demokrasiydi, insan haklarıydı ve Avrupa Birliğine girme gibi bazı izafi sebeplerden dolayı önüne gelen herkes devletin ve ülkenin millî bütünlüğüne, Cumhuriyet'in temel ilkelerine, toplumun gelenekleriyle, göreneklerine ve her şeyden öte Türkiye Cumhuriyeti'nin asli unsuruna ağza alınmayacak laflar ve hakaretlerde bulunmaktadır.

Dünyanın hiçbir yerinde Türkiye'den başka, bu kadar çok millîyetin ve ırkın tartışma konusu yapıldığı bir ülke yoktur. Kendilerini en demokratik devlet olarak gören ülkelerde bile millîyet ve ırk tartışmalarına bu şekilde taviz verilmez. Çünkü Türkiye dışındaki bütün ülkelere devletin asli unsuruna dil uzatmak suçtur. Onun için kimse sesini çıkarmaya cesaret edemez. Ama, Türkiye öyle mi? Bu ülkenin ve devletin kurucusu olan Türk milletine ve Atatürk'e herkes dil uzatma küstahlığında bulunuyor. Bu hakaretleri yapanlara kimse bir şey demediği gibi, bir de demokrasi kahramanı ilan ediliyorlar. Bugün demokrasi havarisi geçinen Avrupalı sözde dostlarımıza sormak lazım, Fransızlar kuzey bölgelerinde yaşayanların kendilerinden ayrılmasına razı olurlar mı? İspanyollar tam bağımsız Bask veya Katalan devletinin kurulmasına müsaade ederler mi? İngilizler İrlanda'ya niye bağımsızlık vermiyorlar? Kuzey İtalya ile güney İtalya'yı birlikte tutan şey nedir?

Her devletin yer aldığı bölge ve sosyal şartlara bağlı olarak çıkardığı yasalar ve temel ilkeler vardır. Hiçbir ülkenin millî yapısı bir başkasıyla kıyaslanamaz. İşte bunları göz önünde bulunduran ülkeler, ayakta durabilmek için bu şartların çiğnenmesine, kurulu sosyal düzen ve millî birlik konusunda fazla oynanmasına müsaade etmez. Zaten bir devletin temel taşlarını yerinden değiştirmeye kalktığınız takdirde, derhal yıkılacağı şüphesizdir. Ancak yukarıda da belirttiğimiz üzere son yıllarda Türkiye Cumhuriyeti'nin millî bütünlüğünü tehdit eden pek çok söylemle karşı karşıya kalmaktayız. Bunlardan birisi de, mozaik zorlamasının ardından, federasyon teranelerinin sayıklanmasıdır. Yıllardır üzerinde ısrarla durulmasına rağmen, Türk milleti mozaikliği kabul etmedi. Yani, anlayacağınız mozaik modası tutmadı. Şimdi de Türkiye'nin içerisinde bulunduğu ekonomik problemler ve sosyal buhranlardan dolayı özellikle Batı'dan da destekli Türkiye'nin bir federe cumhuriyet olması yolunda telkinlerde bulunuluyor. Hatta bu işe soyunanların zaman zaman bu federe devlete isimler bile uydurduklarına şahit oluyoruz.

Çok şükür ki şimdilik Türkiye'nin dışarıdaki ve içerideki düşmanları Alevi Türklerle, Sünni Türkleri karşı karşıya getiremediler. Bu hususta büyük bir gayretkeşlik içerisinde oldukları halde, Türk milleti tarihte yaşadığı birtakım hadiselerin farkında olduğundan bu oyuna gelmiyor. Çünkü, neticede fatura asil Türk milletine ödetilecektir. Bu bakımdan Türk halkı gayet sağduyulu davranmaktadır.

Ancak bugün yüzlerce yıldır beraber yaşayıp, hemhâl olduğumuz bir grup vatandaşımızı bizden ayırarak veya onların ayrı bir millet statüsünde değerlendirilip, federe bir cumhuriyet kurmaları yolunda kandırılarak ileride başımıza yeni belaların açılabileceğini göz önünde bulundurup, hazırlıklı olmalıyız. Bu duruma Türk kamuoyunu alıştırmak ve alt yapıyı oluşturmak için çeşitli şekillerde konu sürekli sıcak tutularak milletin önüne getirilmektedir. Bölgede çıkarları olan bazı devletlerin planı, İran-İrak ve Türkiye coğrafyalarının bir bölümünden teşkil edilecek bir federasyon üzerinedir. Bölgenin en güçlü ülkesi olarak da, bu federasyonun Türkiye'nin kontrolünde olması talep ediliyorsa da; biz bunun bir oyun olduğunun farkındayız. Bir koyup, beş almak mantığı ile düşünülüp, böyle bir duruma rıza gösterildiği takdirde, yarın bu federasyonun bağımsızlık istemeyeceğini ve yahut da Türkiye'yi buna zorlamayacaklarını kim garanti edebilir? Maalesef bir de, atalarımızın kan döküp, can vererek kurduğu Cumhuriyet'te, birkaç politikacının oy alma ve iktidar olma kaygısı yüzünden, şu günlerde Anayasamıza ikinci bir dil ile bölgesel yönetimlerin yetkilerinin artırılması ya da özerklik gibi kavramlar sokulmak istenmektedir. Buna ancak "yörük kesesinden mal bağışlama" denir. Bu vatan Türklerle atalarından kaldı. Bu ülke benim diyebilmek için zamanında büyük bedeller ödediler. Kimse bedelini ödmeden bir şeye sahip olamaz. Geleceği düşünmeden kimse ileri-geri konuşmamalıdır. Ufacık göz yummalar ve tavizlerle Türkiye'nin başına örülmedik çorap kalmadı. Bugün gayet masum gibi, milletin gözünün boyanması suretiyle talep olunan şeylerin ambalajının içerisinde Türkiye'nin millî bütünlüğünü tehdit eden istekler yatmaktadır. Türk halkına en kötü günleri yaşadığı sırada bile geri çevirdiği Sevr Antlaşmasından da ağır şartları içeren oluşumlara girmesi yolunda baskılar yapılmaktadır.

Bizim dilimiz döndüğü kadar, yukarıda işaret ettiğimiz bu meseleleri, büyük Atatürk daha Cumhuriyet kurulurken görmüş ve ona göre tedbirler almıştı. İşte Mustafa Kemal bunun için büyüktür. Geleceği görebilmiştir. Ama ne yazık ki her zaman olduğu gibi Türkler güçlerinin zirvesine çıktıktan sonra bir gaflet uykusuna daldıklarından, nihayet bin bir güçlkle kurduğumuz bu Cumhuriyeti de sanki sözleşmişçesine kendi ellerimizle sallamaya başladık. Bununla birlikte Türkçülük

Bununla birlikte Türkçülük Hareketi'nin önde gelen simalarından Nihal Atsız da Türk Devletinin karşılaşılabileceği tehlikeleri önceden sezdiğinden devlet adamlarını ve aydınları uyarmaya çalışmış ve bunları yaparken de Türkiye ile Türklerin düşmanı pek çok çevreden eziyet ve cefa görmüştür.

Hareketi'nin önde gelen simalarından Nihal Atsız da Türk Devletinin karşılaşılabileceği tehlikeleri önceden sezdiğinden devlet adamlarını ve aydınları uyarmaya çalışmış ve bunları yaparken de Türkiye ile Türklerin düşmanı pek çok çevreden eziyet ve cefa görmüştür. Bu yüzden Atsız Beg de büyüktür.

Burada yukarıda işaret edilen tehlikeler çerçevesinde Türk milletinin uyandırılmaya çalışıldığı ve sonradan Türk milliyetçilerinin günü hâline gelen 3 Mayıs hakkında da kısaca bir şeyler söylemek istiyoruz. Çünkü bu gün Türkçülük tarihinde çok önemlidir. Bizzat Atsız Beg bu hususta şöyle diyor: "Bundan sonra 3 Mayıs Türkçülerin günüdür. Ona bir bayram diyemeyeceğiz. Çünkü yıllarca süren büyük ıstırabımız o gün başlamıştır. Ona bir matem demek de kabil değildir. Çünkü bunca sıkıntıların arasında bize büyük bir imtihan vermek, yürekliyle yüreksizi er meydanında denemek, yahşi ile yamanı ayırmak fırsatını vermiştir. O güne kadar tehlikelerden gafil bir çocuk toyluğu ile yürüyen Türkçülük 3 Mayıs'ta

gafletten ayılmış, maskelerin arkasındaki iğrenç yüzleri görmüş, can düşmanlarını tanımış, dost sandığı hainleri ayırt etmiş, hayalin yumuşak bulutlarından gerçeğin sert topraklarına düşmüştür. Böyle sağlam bir sonuca varmak için çekilen bunca sıkıntılar boşa gitmiş sayılamaz. Bundan dolayı biz 3 Mayıs'a Türkçülerin günü deyip çıkıyoruz. Türkçüler! Toplu veya yalnız, her yerde 3 Mayıs'ı analım. Analım ve Kür Şad'ın hâtırasını yüceltelim..."

Bilindiği gibi başta Millî Eğitim Bakanlığı ve devletin diğer kurumlarında yuvalanan komünistlere dikkat çekmek amacıyla Nihal Atsız, zamanın başbakanı Şükrü Saraçoğlu'na, 1 mart ve 1 Nisan 1944 tarihlerinde iki tane açık mektup yazmış idi. Devrin Millî Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel ve Ulus Gazetesi yazarı Falih Rıfkı Atay'ın kışkırtmalarıyla, daha sonra hayalini kurduğu komünist dünyaya kaçarken sınırda vurulan Sabahattin Ali'nin marifetiyle, Türkçülere karşı bir dava açtırılır.

İlk mahkeme nisan ayının 26'sında olmuş ve Türkiye'nin çeşitli yerlerinden Ankara'ya gelen üniversiteli gençler burayı doldurmuştur. Ama mahkemenin ikinci celsesinin gerçekleştiği 3 Mayıs günü ise, Ankara Adliyesine neredeyse Türk milliyetçileri tarafından karargâh kuruldu. Kalabalığın bir kısmı Ulus civarlarında büyük bir gösteri yaptı. İşte buna binaen 3 Mayıs 1954'ten itibaren bu gün Türk Milliyetçileri tarafından Türkçüler Günü şeklinde kutlanmaya başlandı.

Günümüzde ucuz kahramanların türediği, Türk milletinin ve devletin geleceğine zerre kadar katkıları olmayan insanların el üstünde tutulduğu, hatta bir zamanlar vatanını başka ülkelerin hegemonyasına sokmak için çalışan kişilerin kahraman edildiği bir çağda, Atsız gibi bütün ömrünü Türklüğün uyanması, yeniden kükremesi için gayret etmiş insanları unutturmaya çalışmak akla ve mantığa sığmamaktadır. Öyle bir hale geldik ki, basın-yayın organlarından takip ediyoruz, Atatürk gibi büyük bir kişiye hakaretler ediliyor, maalesef kimsenin kılı kıpırdamıyor. Türk'ün tarihi, kültürü, örf ve adetleri ayaklar altına alınıyor; alay ediliyor. Sanat ve sanatçılıkla zerre kadar ilgisi olmayan insanlar göklere çıkarılmaya çalışılıyor. Atsız Beg'in bir sözü vardır: "Hayatta bir defa şerefsiz olmuş insan, bütün ömrünce şerefsizdir". Bugün, işi Türk milletine ihanet derecesine kadar götürmüş insanlar aklanmaya gayret edilmektedir. Tabi ki, millî değerlerinden ve ülkülerinden uzaklaştırılarak, vurdum-duymaz bir hale getirilen toplumumuz, maalesef bu vaziyetin farkında bile değil. Bunlar sıradan şeylermiş gibi geçiştirilemez. Kafamızı kaldırıp ne olup-bittiğine bakıp, dikkat etmeliyiz. Benim ülkem, benim devletim, benim

"Bundan sonra 3 Mayıs Türkçülerin günüdür. Ona bir bayram diyemeyeceğiz. Çünkü yıllarca süren büyük ıstırapımız o gün başlamıştır. Ona bir matem demek de kabil değildir. Çünkü bunca sıkıntıların arasında bize büyük bir imtihan vermek, yürekliyle yüreksizi er meydanında denemek, yahşi ile yamanı ayırmak fırsatını vermiştir. O güne kadar tehlikelerden gafil bir çocuk toyluğu ile yürüyen Türkçülük 3 Mayıs'ta gafletten ayılmış, maskelerin arkasındaki iğrenç yüzleri görmüş, can düşmanlarını tanımış, dost sandığı hainleri ayırt etmiş, hayalin yumuşak bulutlarından gerçeğin sert topraklarına düşmüştür. Böyle sağlam bir sonuca varmak için çekilen bunca sıkıntılar boşa gitmiş sayılamaz. Bundan dolayı biz 3 Mayıs'a Türkçülerin günü deyip çıkıyoruz. Türkçüler! Toplu veya yalnız, her yerde 3 Mayıs'ı analım. Analım ve Kür Şad'ın hâtirasını yüceltelim..."

Türk dilinin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılmasında son derece duyarlı olan Atsız Hoca, yazılarında da dilimizi en mükemmel şekilde kullanmaya gayret göstermiştir. Mümkün olduğu kadar öz Türkçe yazan Atsız, her ne olursa olsun dilin korunması taraftarıdır. Elbette ki dile sahip çıkmak, dildeki kelimeleri kendi kaynaklarıyla zenginleştirme ve kullanmayla mümkündür.

bayrağım, benim dilim söz konusu olduğunda bana danışılmalı; parası olanlara, holding sahiplerine veya sırtını birtakım kuruluşlara dayayanlara değil. Üç-beş kişinin kararı ve tasdiğiyle bazı şeyler oldubittiye getirilemez.

Dolayısıyla 3 Mayıs gibi günlerde meydana gelenler, Türk milletinin kendi bağımsız kaderini belirlediği zamanlar olduğundan, tarihi önemi vardır. Elbette ki bu günler anılacak, unutulmayacak; fakat Türk milliyetçileri tamamen tarihte de kalmayacaklar. Onlar Türk milletinin ve devletin meselelerini en iyi bilen kişiler olduğundan, çözümleri de ancak bunlar üretebilir. Geçmiş değerlendirip, gelecekte ne yapılmasını da Türk milliyetçilerinden başka kimse iyi bilemez. Bu yüzden üzerlerine düşen yük çok fazladır. Onlar, hiçbir maddi karşılık beklemeyen, ün kaygısı olmayan adsız kahramanlardır.

Türk dilinin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılmasında son derece duyarlı olan Atsız Hoca, yazılarında da dilimizi en mükemmel şekilde kullanmaya gayret göstermiştir. Mümkün olduğu kadar öz Türkçe yazan Atsız, her ne olursa olsun dilin korunması taraftarıdır. Elbette ki dile sahip çıkmak, dildeki kelimeleri kendi kaynaklarıyla zenginleştirme ve kullanmayla mümkündür. İnsanlar hangi kültür çevresinde bulunurlarsa

bulunsunlar veyahut da hangi dine girerse girsinler, bu o kadar mühim değildir. Ancak bir milletin dili yok olduğu an, o toplumdaki söz etmek de imkânsızdır. Türkler dünyada yazısı, yani kendilerine ait bir alfabesi bulunan ender milletlerden birisidir. Büyük medeniyetler ve kültürlerin temelinde de yazı olduğuna göre, biz Türkler bu açıdan oldukça şanslı bir milletiz.

Atsız Beg, sosyal devletin toplumun bütün problemleriyle ilgilenmesi gerektiğini düşünüyordu. Millî gelirin adaletlice dağıtılmasını söylerken; sosyal

sınıflar arasındaki uçurumun milleti felakete sürükleyeceğinin de altını çizmiştir. Türkiye'nin bugünkü hâlini belki de yıllar önce görmüş, bu konuda yetkilileri uyarmış, Kürtçülüğün ileride milletin başına bela olacağını dile getirmiş, ama bunları ifade etti diye, hapse atılmıştır. Atsız'ın Türklüğe yönelik tehditlerin neler olduğunu belirttiği hususlar bugün birer birer başımıza dolanmaktadır. Maalesef zamanında büyük Atatürk'ün, Atsız Beg'in bizi uyardığı bu meseleler için tedbirler alınmadığından, Türk milletinin kuyusu kazılmaya çalışılıyor. Dışarıdan Türkiye'nin düşmanları, içeriden bir kısım hainler dayanışma halindedir.

Dünya hızlı bir şekilde değişmeler yaşıyor. Sovyetler Birliğinin dağılmasının ardından Çin'in kapitalizme meylenmesi, Amerika'nın Yakın ve Orta Doğu'da gerçekleştirdiği oldu-bittiler bir tarafa; bilhassa Balkanlar ve Türkiye'nin güneyinde meydana gelen insanlık dramlarına Türk idarecilerin asla izin vermeyiz, bizim rızamız olmadan bölgede kuş uçamaz şeklinde ahkâm keserlerken, elin oğulları kafasına koyduğunu yapıyor, alacağını alıyor ve Türkiye'yi de uzun yıllar başının ağrıyacağı bir bataklığın içerisinde bırakıyor.

Bir zamanlar Türkiye'yi Rusya'ya, Çin'e bağlamak isteyen eski komünistlerin büyük bir kesimi Ulusalçı (Ulusolcu) ismi altında millî kahraman yapılmaya çalışılıyor. Anadolu'da herkes emperyalizme karşı Kurtuluş Savaşı mücadelesi içerisindeyken, kendisi Rusya'ya kaçan ve hain damgası yiyen Nazım Hikmet misali şahıslar, sanki çok büyük edebiyatçılar, sanatçılarmış gibi resmen devlet adına anılıyorlar. Türkiye'nin son 30 yılını kan ve gözyaşı dökerek geçirmesine neden olan bazı katillerin ve birtakım ayrılıkçıların yarın-bir gün demokrasi kahramanı diye karşımıza çıkarılmasına şaşırılmayalım.

Değeri çok düşük romanlar, hikâyeler, şiirler yazan edebiyatçı geçinenlerin eserleri milyonlarca lira para ödenerek filmleştiriliyor veya tiyatro sahnelerinde sergileniyor; Türk milletinin millî kimliğine, bölünmez bütünlüğüne düşman şarkıcı, türkücü bozuntularına bizzat devlet eliyle ödüller veriliyor. Türk insanının beynine alenen tecavüz ediliyor. Türklüğü ve Türk insanını aşağılayan, içinde tamamen Kürt milliyetçiliği olan Mem u Zin gibi rezaletlerin Türkiye Cumhuriyetinin Kültür Bakanlığı marifetiyle Türkçe ve Kürtçe basılması garabetini ise anlamak mümkün değil.

Edebiyat üstadları diye yutturulan sahtekârları ve kardeşlik nameleri adı altında bölünmeyi hızlandıran yazıları okuyan Türk insanı umarız çok kısa sürede bu kepezelikleri ve kendisine karşı yapılan hakaretleri görür.

Bugün olduğu gibi eski komünistlerin, Türk Devletine kurşun sıkan hainlerin el üstünde tutulduğu ve belki de Türk tarihinin çok sıkıntılı zamanlarının yaşandığı günlerde, Türk milliyetçileri birileri tarafından top-yekûn kötü gösterilmeye, devlet idarelerinden uzaklaştırılmaya çalışıldı. İşte bu maddi ve manevi katliama maruz kalanlardan birisi de Nihal Atsız idi. Nazım Hikmet ve Sabahattin Ali gibi komünist hayranları ile ömrünün büyük bir kısmını hiç zorluk çekmeden, safahat âlemleri içinde yaşayan Necip Fazıl benzeri kişiler toplum önderi, örnek şahıslar şeklinde tanıtılırken; hayatında Türk milleti ve devletinden başka bir şey düşünmeyen, bu uğurda eşini ve çocuklarını dahi ihmal eden insanlık abidesi Atsız Hoca görmezlikten gelinmektedir. “Kahramanlık” adlı şiirinin şu dört mısrası her şeyi özetlemektedir.

Kahramanlık ne yalnız bir yükseliş demektir,

Ne de yıldızlar gibi parlayıp sönmektir.

Ölmezliği düşünmek boşuna bir emektir;

Kahramanlık; saldırıp bir daha dönmemektir.

Onun dava adamlığı bir kenara, kaleme aldığı eserler Türk tarihinin ve edebiyatının ölümsüzleri arasına girmiştir ki, bu durum bile Atsız'ın büyük Türk milletinin bir hizmetkârı olduğuna yeterlidir.

Hepimizin çok yakından bildiği üzere devlet televizyonlarında dahi o kadar kıyırık kişiler için saatlerce programlar yapılırken, Atsız, Elçibey, Ziya Gökalp, Alparslan Türkeş'in ve diğer Türklüğe ömürlerini adanmış insanların isimlerini ya da onlarla alâkalı haberleri kırk yılda bir duyuyoruz. Bunun sebebini tabî ki biz iyi biliyoruz. Çünkü onlar Türk oğlu Türk'tür. Satılmış, Türkiye'yi birilerine peşkeş çekmek üzere aracılık yapan basın-yayıncı Türkiye, Türk insanı ve Türk Dünyası için daha fazla bir şey beklememiz aptallık olur. Mozaikçiler, Osmanlılar, Yeni Cumhuriyetçiler ve Yeni Türkiyecilerin cirit attığı memleketimizde “sonsuz kadar Türkiye”, “sonsuz kadar Cumhuriyet” diyenlerin elbette sesi-soluğu kısılmaya çalışılır.

Atsız Beg edebi eserlerinin yanı sıra tarih çalışmalarında da Türk millî birliği ve beraberliğini esas almıştır. 1973 senesinde yazdığı “Turancılık” adlı makalesinde: “Siyasi sınırlar dışındaki Türklerle uğraşmak macera ise Türk uçakları Kıbrıs'a

neden saldırdı? Hatta Amerikan donanması engel olmasaydı Kıbrıs'a neden çıkılacaktı? Batı Trakya Türkleriyle, Kerkük Türkleriyle, neden bu kadar ilgileniliyor? Dün Hatay'dı. Bugün Kıbrıs, yarın Batı Trakya ve Kerkük, öbür gün Azerbaycan ve daha ötesi... Bu, budur. Kimse başını kuma sokmasın" diyerek, geleceğin Türklüğün olduğunu söylemektedir.

Mutlaka talih Türklere de dönecek. Bir gün elimizden alınan ve bizden koparılan topraklardaki kardeşlerimizle elbet birleşeceğiz. Bunu bizler görmesek de mutlaka çocuklarımız ve torunlarımız görecek.

Zamanımızın politikacıları Türklüğün meselelerine kulak tıkadıklarından, Mustafa Kemal Atatürk'ün Misak-ı Milli sınırlarının ayrılmaz bir parçası olarak saydığı Musul-Kerkük, Suriye, İran Türkleri, Kafkasya'daki Karaçay-Balkar, Kumuk, Nogay Türkleri, Kırım, Doğu Türkistan, Batı Trakya, Bulgaristan, Kök Oguz, Romanya ve diğer Balkan Türkleri gözümüzün önünde eriyip, yok olmaktalar. Somali'deki Zenciler, Filistin, Suriye, Irak'taki Arap, Kürt ve Filistinlilerle ilgileniliyor ama sözünü ettiğimiz yerlerdeki Türkler için bir Allah'ın kulu ciddi manada kılını kıpırdatmıyor.

Rahmetli Atatürk ve Atsız Beg yaşasalardı, onlar için bütün Türkiye'yi ayağa kaldırırlardı. Tıpkı 1964 senesinde 800 Kazak Türkü'nün getirilmesi için Türk Dışişlerinin seferber edilmesi; 1920 nisanında Kızılordu tarafından kurşunlanan Azerbaycan Türklerinin vahşete maruz kaldığı günün yas ilan edilmesi gibi.

Atsız Beg yine 1975'te kaleme aldığı "Kurtarılmamış Türkler" isimli makalesinde: "Ruslar eski saldırganlıklarını kaybetmişlerdir. Yalnız Batı'dan değil, ülküdaşları olan Çin'den de korkuyorlar. Komünizm iflâsa doğru gitmekte, Rus nüfusu yerinde sayarken Türkler çoğalmaktadır. Karanlıklar arasından ümit şimşekleri çakmaktadır. Bu Türkleri düşünmek de hakkımız ve görevimizdir.

Dünyanın en kalabalık ülkesi olan Çin'deki Türkler daha mühim bir tehlike ile karşı karşıyadır: Bu geniş topraklara Türklerin birkaç katı Çinli yerleştirilmesi büyük bir asimilasyon hareketidir. Fakat doğal şartlar Türkleri korumakta, Çin

Nihal Atsız büyük bir Türkçü idi. Mustafa Kemal Atatürk'ün vefatının ardından Türk milliyetçiliği meşalesini ele aldı. Milliyetçiliğin sistemleşmesi ve aktif hale gelmesine çalıştı. Dünyanın neresinde bir Türk'ün canı yansa, aynı acıyı o da yüreğinde hissetti.

Türkistanı'nda Çinliler yaşayamamaktadır. İçinde Türk nüfusu kalmadı diye tarihî mirasları bırakacak değiliz. Kırım Türkleri, her ne kadar zor şartlarda da olsa neredeyse 50 yıl sonra tekrar vatanlarına döndüler.

Nihal Atsız büyük bir Türkçü idi. Mustafa Kemal Atatürk'ün vefatının ardından Türk milliyetçiliği meşalesini ele aldı. Milliyetçiliğin sistemleşmesi ve aktif hale gelmesine çalıştı. Dünyanın neresinde bir Türk'ün canı yansa, aynı acıyı o da yüreğinde hissetti.

Mustafa Kemal Atatürk: "Yüksel Türk! Senin için yüksekliğin hududu yoktur", derken; Atsız Beg de: "Yüzde yüz Türk olduğun gün cihan senindir" diyerek, millî ülkümüzün mihenk taşını belirlemişlerdir. Türk milliyetçileri için tek gerçek budur ve birilerinin sürekli ırkçılıkla suçladığı bu adam Türkleri şöyle tarif ediyor: "Türkler, Türk soyundan gelenlerle Türk soyundan gelmişler kadar Türkleşip kendini o soya bağlayan ve beyninde hiçbir yabancı ırk düşüncesi bulunmayan fertlerin topluluğudur".

Büyük insanlar çok sık dünyaya gelmez. Onları millet ve tarih yaratır. Bugün Atsız Beg de Türk tarihindeki yerini aldığı gibi, yüce Türk milletinin gönlünde taht kurmuştur. Karşılıksız olarak sevdiği, onun uğrunda yaşayıp-öldüğü milleti de, onu karşılıksız olarak bağrına basmıştır. Yıllar geçecek, asırlar dönecek Atatürk, Atsız ve Elçi Beg gibi insanlar asla unutulmayacaklar. Ama sahte kahramanları ve ideolojik aktörleri Türk milleti hatırlamayacak bile.

Bugün Türkçüler, Atatürk'ün ve Atsız'ın fikirlerinden ilham alarak, dimdik ayakta duruyorlar. Ve onlar hem Türkiye'nin hem de bütün Türk Dünyasının muhafızlarıdır.